

ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ

ਪ੍ਰੇਮ ਚੰਦ ਪੰਡਿਤ ਅਤੇ ਭੁਪਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਵਿੱਲੋ ਜੇ. ਜੇ.

ਬਾਵਾ ਸਿੰਘ, ਆਦਿ।- ਅਪੀਲਕਰਤਾ

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ, ਆਦਿ।—ਜਵਾਬਦਾਤਾ

ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ ਨੰ. 176 ਆਫ 1972

29 ਮਾਰਚ 1973

1947 ਦਾ XIV)- ਸੈਕਸ਼ਨ 33-ਸੀ(2)- ਬੋਨਸ ਐਕਟ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ (1965 ਦਾ XXI)- ਸੈਕਸ਼ਨ 22 ਅਤੇ 39- ਕਿਸੇ ਕਾਮੇ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਯੋਗ ਬੋਨਸ ਦੀ ਦਰ ਜੋ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ-ਸਿਰਫ ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਿਵਾਦ ਇਸਦੀ ਅਸਲ ਰਕਮ ਕਿਰਤੀ ਨੂੰ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ—ਅਜਿਹਾ ਝਗੜਾ—ਕੀ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ , ਧਾਰਾ 33-ਸੀ (2) ਦੇ ਅਧੀਨ ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਹੁਕਮ ਵਿਚ ਸੋਧਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਐਕਟ, 1947 ਦੀ ਧਾਰਾ 33-ਸੀ (2) ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਅਮਲੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੀੜਤ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਤੇਜ਼ ਉਪਾਅ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ ਸਮਰੱਥ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਉਸ ਦੇ ਬਕਾਏ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਉਠਾਉਣ ਦੀ ਇੱਕ ਲੰਬੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਦੀ ਬਜਾਏ. ਜਦੋਂ ਇਹ ਸੈਕਸ਼ਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੰਮ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਰੁਜ਼ਗਾਰਦਾਤਾ ਤੋਂ ਕੋਈ ਲਾਭ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ, ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਇਹ ਲਾਭ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਵਿਵਾਦਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਬੋਨਸ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਐਕਟ, 1965 ਦੀ ਧਾਰਾ 22 ਵੀਂ ਬੋਨਸ ਦੀ ਰਕਮ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 33-ਸੀ (2) ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਜਦੋਂ ਇਸ ਦਰ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ: ਕਿਸ ਬੋਨਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਝਗੜਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਸਹੀ ਰਕਮ ਬਾਰੇ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਜਿਹਾ ਵਿਵਾਦ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ, ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਕੋਲ ਧਾਰਾ 33-ਸੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੈ। (2)) ਇੰਡਸਟਰੀਅਲ 1 ਡਿਸਪਿਊਟਸ ਐਕਟ ਦੇ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਇਸ ਸੀਮਤ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਜੋ ਕਿ ਸਿਰਫ ਰਕਮ ਦੀ ਗਣਨਾ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ! ਇੱਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ।

(ਪਰਾ ੮)

ਮਾਨਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਬਲ ਰਾਜ ਤੁਲੀ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਦੀ ਧਾਰਾ X ਅਧੀਨ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ, ਮਿਤੀ 2 ਮਾਰਚ, 1972, 1971 ਦੀ ਸਿਵਲ I ਰਿੱਟ ਨੰਬਰ

4774 ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੀ ਗਈ।

ਬੀਐਨ ਸਿੰਗਲ ਅਤੇ ਅਮਰ ਦੱਤ, ਵਕੀਲ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ।

ਐਨ.ਕੇ.ਸੋਢੀ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਜਵਾਬਦਾਰ ਨੰਬਰ 3 ਲਈ।

ਬਾਵਾ ਸਿੰਘ ਆਦਿ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਆਦਿ (ਦਿੱਲੋ, ਜੇ.)

ਨਿਰਣਾ

ਦਿੱਲੋ, ਜੇ.—ਇਸ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਸੰਬੰਧ ਤੱਥ ਇਹ ਹਨ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ, ਅਰਥਾਤ, ਬਾਵਾ ਸਿੰਘ, ਜਗਦੀਸ਼ ਲਾਲ ਅਤੇ ਗੁਰਬਚਨ ਸਿੰਘ ਨੇ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਐਕਟ, 1947 ਦੀ ਧਾਰਾ 33-ਸੀ(2) ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਸਨ। ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ, ਜਲੰਧਰ, ਜਵਾਬਦਾਤਾ-ਕੰਪਨੀ ਤੋਂ ਕੁਝ ਰਕਮਾਂ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ। ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਸਤੂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਬੋਨਸ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਬਾਵਾ ਸਿੰਘ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਦਾਅਵੇ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ 1965-66 ਅਤੇ 1966-67 ਲਈ 20 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਬੋਨਸ ਉੱਤਰਦਾਤਾ-ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਰਕਮ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹੋਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਵੀ ਇੱਕ ਖਾਸ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ 20 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਬੋਨਸ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹੋਰ ਵਰਕਰਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਦਾਅਵੇ ਦੀਆਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ, ਜਵਾਬਦੇਹ- ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਵੀ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ 20 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਬੋਨਸ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਬੇਨਤੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, 20 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਦੀ ਦਰ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਦਾਅਵੇਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਬੋਨਸ ਦੀ ਰਕਮ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੀ:

(1) ਗੁਰਬਚਨ ਸਿੰਘ	ਰੁ. 18-52	1966-67
(2) ਬਾਵਾ ਸਿੰਘ	ਰੁ. 9-36	1966-67 ਲਈ।
(3) ਜਗਦੀਸ਼ ਲਾਲ	ਰੁ. 67-50	1966-67 ਲਈ।
	ਰੁ. 49-76	1967-68

(2) ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਪਣੇ ਗਵਾਹਾਂ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਬਾਵਾ ਸਿੰਘ ਦਾ ਬਿਆਨ, ਜੋ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਬਾਵਾ ਸਿੰਘ ਦੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਨਾਲ 'C' ਹੈ, ਢੁਕਵਾਂ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ-ਕੰਪਨੀ। ਨੇ ਦੂਜੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ 20 ਫੀਸਦੀ ਬੋਨਸ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਉਸੇ ਦਰ 'ਤੇ ਦਾਅਵਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਹ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਾਵਾ ਸਿੰਘ ਦੀ ਕੋਈ ਜਿਰ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਹੈ ਹਾਲਾਂਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ-ਸੀਬੀਐਮਪੀ ਨੂੰ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਸਮੱਗਰੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ 20 ਫੀਸਦੀ ਦੀ ਦਰ 'ਤੇ ਬੋਨਸ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(3) ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹ-ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇੱਕ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ 2 ਮਾਰਚ 1972 ਦੇ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ, ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿ ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ

ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 33-ਸੀ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਬੋਨਸ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦੇ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਦਾਅਵੇਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਬੋਨਸ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਬਾਰੇ ਵਿਵਾਦ ਖੜ੍ਹਾ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਦਾ ਹੁਕਮ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਸੀ। ਸਿੱਖਿਅਕ ਐਡ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਖਿਲਾਫ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ-ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਪੱਤਰ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

(4) ਦਲੀਲਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ; ਧਿਰਾਂ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਲਾਹਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਮਿਟਾਏ ਗਏ, ਬੋਨਸ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਐਕਟ, 1965 ਦੇ ਸਬੰਧਿਤ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਬੋਨਸ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਐਕਟ, 1965 ਦੀ ਧਾਰਾ 22 ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ: -

"22. ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਝਗੜਿਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ। ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਰੁਜ਼ਗਾਰਦਾਤਾ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਬੋਨਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਜਨਤਕ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਅਦਾਰੇ ਨੂੰ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਜਿਹੇ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਐਕਟ, 1947 (1947 ਦਾ 14), ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਸਿੰਧੂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਵਿਵਾਦ ਦੀ ਜਾਂਚ ਅਤੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਿਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਨੁਸਾਰੀ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਉਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਜਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਸ ਹੋਵੇ, ਅਜਿਹੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਅਰਥ, , ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ।

ਬੋਨਸ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਐਕਟ, 1965 ਦੀ ਧਾਰਾ 39 ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ: -

"39. ਕੁਝ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਉਦਯੋਗਿਕ ਡਿਸਪਿਊਟਸ ਐਕਟ, 1947 (1947 ਦਾ 14), ਜਾਂ ਉਦਯੋਗਿਕ ਡਿਸਪਿਊਟਸ ਦੀ ਜਾਂਚ ਅਤੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਿਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਨੁਸਾਰੀ ਕਾਨੂੰਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਣਗੇ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਲਾਗੂ ਹੋਣਗੇ। ਇੱਕ ਰਾਜ।"

(5) ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ-ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਹੋਰ ਕਾਮਿਆਂ ਨੂੰ 20 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਬੋਨਸ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਹੀ ਸਵਾਲ ਜਿਸ ਦਾ ਨਿਰਣਾ ਕਰਨਾ ਬਾਕੀ ਸੀ, ਉਹ ਸੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਕਿੰਨੀ ਰਕਮ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਸਨ, ਇਸਲਈ, ਇਸ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਐਕਟ, 1947 ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਬੋਨਸ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

4

ਬਾਵਾ ਸਿੰਘ ਆਦਿ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਆਦਿ (ਚਿੱਲੋ, ਜੇ.)

ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਪਰ ਸਿਰਫ ਵਿਵਾਦ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਰਕਮ¹⁶⁴ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 33-ਸੀ(2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ M/s ਵਿੱਚ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਲੇਬਰ ਸਪਲਾਈ ਏਜੰਸੀ ਬਨਾਮ ਫਸਟ ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ, ਨਾਗਪੁਰ ਅਤੇ 44 ਹੋਰ (1), ਇਸ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਲਈ ਕਿ ਬੋਨਸ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 22 ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਉਦੋਂ ਹੀ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਆਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਕਾਮਿਆਂ ਨੇ ਇੱਕ ਵਿਵਾਦ ਖੜ੍ਹਾ ਕੀਤਾ। . ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਇੰਡਸ ਟ੍ਰਾਇਲ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ , ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 33-ਸੀ(2) ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਇੱਕ ਪੀੜਤ ਕਰਮਚਾਰੀ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਹਨ।

(6) ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਵਕੀਲ ਐਨ.ਕੇ.ਸੋਢੀ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਪੇਮੈਂਟ ਆਫ ਬੋਨਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 22 ਇੱਕ ਰੀਡੀਮਿੰਗ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬੋਨਸ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਸੰਬੰਧੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਇੰਡਸ ਟ੍ਰਾਇਲ ਵਿਵਾਦ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10(1) ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਉਹ ਦਲੀਲ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਬੋਨਸ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਲਈ ਇੱਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਵਿਵਾਦ ਕੁਆਲੀਏਬਿਲਟੀ ਜਾਂ ਕੁਆਂਟਮ ਹੈ , ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਕੋਲ ਧਾਰਾ 33-ਸੀ(2) ਦੇ ਅਧੀਨ ਇਸ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਿੱਖਿਅਕ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਈ ਗਈ ਇੱਕ ਹੋਰ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਦੇਣ ਸਮੇਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਜਵਾਬਦੇਹ-ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਇਸਲਈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ 'ਕੰਮਕਾਰ' ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇੰਡਸ ਟ੍ਰਾਇਲ ਡਿਸਪਿਊਟਸ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 2-S ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ, ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦਾਅਵਿਆਂ ਦੀਆਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਸਾਂਭਠਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹਨ।

(7) ਉੱਤਰਦਾਤਾ-ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੀ ਦੂਜੀ ਦਲੀਲ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਦੱਸਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨੈਸ਼ਨਲ ਬਿਲਡਿੰਗਜ਼ ਕੰਸਟਰਕਸ਼ਨ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ, ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਿੰਘ ਗਿੱਲ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਹ ਵਿਵਾਦ ਉਸ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਹੈ। (2)। ਉਪਰੋਕਤ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਰਮਚਾਰੀ, ਜੋ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਨੌਕਰੀ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਨੂੰ 1964 ਵਿੱਚ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ 1967 ਵਿੱਚ ਬਰਖਾਸਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸਦੀ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸਨੇ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 33-ਸੀ (2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ, 1947, ਲਾਭਾਂ ਅਤੇ ਰਕਮਾਂ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਜੋ ਉਹ ਆਪਣੀ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਉਠਾਈ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ

(1) ILR 1970 Bom. 490.

(2) ਏਆਈਆਰ 1972 ਐਸਸੀ 1579=1972 ਐਲਐਲਐਨ 99।

ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਐਕਟ ਵਿੱਚ "ਵਰਕਮੈਨ" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸੰਦਰਭ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਾ-ਵਸਤੂ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਇੱਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਸਮਰੱਥ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਜੋ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਨੌਕਰੀ ਕਰਦਾ ਸੀ ਜਿਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਰਾਹਤ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਬਿਨੈ-ਪੱਤਰ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਸਮੇਂ ਨੌਕਰੀ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ

ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਕੋਲ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 33-ਸੀ (2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਜਿਹੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਜਾਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਸੀ।¹⁶⁵

(8) ਜਿਵੇਂ ਕਿ *r Asnreled fthe first:tccontentionhof 1 therlearnedcounsetl for* ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰ. 3 ਅਸੀਂ ਬੋਨਸ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਐਕਟ, 1965 ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 22 ਨੂੰ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ ਕਿ ਬੋਨਸ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਸੰਬੰਧੀ ਹਰ ਮਾਮੂਲੀ ਵਿਵਾਦ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਉੱਥੇ ਹੋਵੇ ਜਿਸ ਦਰ 'ਤੇ ਇਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਉਸ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਇਹ ਝਗੜਾ ਹੈ ਕਿ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਸਹੀ ਰਕਮ ਬਾਰੇ ਹੈ, ਨੂੰ ਇੰਡਸ ਟ੍ਰਾਇਲ ਵਿਵਾਦ ਕਿਹਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। *ਸੈਂਟਰਲ ਬੈਂਕ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਲਿਮਟਿਡ* ਬਨਾਮ ਪੀ.ਐਸ. ਰਾਜਗੋਪਾਲਨ, ਆਦਿ (3) ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਾਂ ਨੇ ਲੰਬਾਈ ਵਿੱਚ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 33-ਸੀ (2) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਮੰਨਿਆ, ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਇਸ ਉਪਬੰਧ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਧਾਰਾ 33rC ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ' ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਮਾਲਕ ਤੋਂ ਕੋਈ ਲਾਭ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਉਕਤ ਲਾਭ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਵਿਵਾਦਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਧਾਰਾ 33-ਸੀ (2) ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਅਮਲ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੁਖੀ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ - ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਬਕਾਏ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਇੱਕ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਉਪਾਅ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਉਠਾਉਣ ਦੀ ਲੰਬੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਦੀ ਬਜਾਏ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਬਿਆਨ ਕਰ ਚੁੱਕਾ ਹਾਂ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ-ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਦੂਜੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ 20 ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਬੋਨਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਟ ਸਿਰਫ ਇਨਕਾਰ ਰਕਮ ਬਾਰੇ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਹ ਵਿਵਾਦ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਕਿੰਨੀ ਰਕਮ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ। ਹੋਰ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਯੋਗ ਹੈ-

(3) ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1964 SC 743

ਬਾਵਾ ਸਿੰਘ ਆਦਿ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਆਦਿ (ਦਿੱਲੋ, ਜੇ.)

ਕਾਬਲੋਗੋਰ ਹੈ ਕਿ ਬਾਵਾ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਗਵਾਹ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਹੋਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਬਾਕੀ ਮਜ਼ਦੂਰਾਂ ਨੂੰ 20 ਫੀਸਦੀ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਤਨਖਾਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨਾਂ ਦੇ ਇਸ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਲਈ ਕੋਈ ਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ। . ਇਹ ਬੇਸ਼ੱਕ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਲੀਲ ਉਠਾਈ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਬੋਨਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ 20 ਫੀਸਦੀ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਸਗੋਂ ਇਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਦੀ ਦਰ 4 ਫੀਸਦੀ ਹੈ ਪਰ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ' ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਸਿਰਫ ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਬੂਤਾਂ 'ਤੇ ਹੀ ਆਪਣੀ ਖੋਜ ਨੂੰ ਆਧਾਰ ਬਣਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਨੇ ਆਪਣੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨੂੰ ਆਧਾਰ ਬਣਾਇਆ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਬੋਨਸ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 39 ਦੇ ਉਪ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ , ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਸ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੰਡਸ ਟ੍ਰਾਇਲ ਡਿਸਪਿਊਟਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਓਵਰ-ਰਾਈਡ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ, ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। . ਬੋਨਸ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 22, ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਬੋਨਸ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ, ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 33-C(2) ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਕੋਲ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੈ ਅਤੇ ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ *M/s. ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਲੇਬਰ ਸਪਲਾਈ ਏਜੰਸੀ ਦਾ ਮਾਮਲਾ (1)* (ਸੁਪਰਾ) ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇਹ ਸਵਾਲ ਵੀ ਕਿ ਕੀ ਬੋਨਸ ਪੇਮੈਂਟ ਆਫ ਬੋਨਸ ਐਕਟ, 1965 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੇਣ ਯੋਗ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਵੀ ਧਾਰਾ 33 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਸੁਣਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਵਾਦ ਐਕਟ ਦੇ ਸੀ(2), ਪਰ ਸਾਨੂੰ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇੰਨੀ ਦੂਰ ਜਾਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਬੋਨਸ ਦੀ ਦਰ 'ਤੇ ਭੁਗਤਾਨ; ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ -ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਦੂਜੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ 20 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਇਕ ਸਵਾਲ ਜੇ ਕਿ ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਨੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਕਿੰਨੀ ਰਕਮ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਸਨ। ਬੋਨਸ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੋ, ਜਿਸਦਾ ਦਾਅਵਾ ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਉਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਕੋਲ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਇਸ ਸੀਮਤ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਸੀ ਜੇ ਕਿ ਸਿਰਫ ਉਸ ਰਕਮ ਦੀ ਗਣਨਾ ਦਾ ਸਵਾਲ ਸੀ ਜਿਸ ਲਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸਨ।

(9) ਉੱਪਰ ਦਰਜ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਇਹ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ ਖਰਚਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਲੇਬਰ ਕੋਰਟ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਬਹਾਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਪੰਡਿਤ; ਜੇ.—ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਬੀ.ਐੱਸ.ਜੀ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ :- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਰਵਨੀਤ ਸਿੰਘ